

CSALÁDUNK

A SZÉKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

ADVENT

1994 A CSALÁD ÉVE

Talán nem ró meg érte senki, ha a szót „advent” egyszer így értelmezem: újkezdés. Ez nem fordítása, elemzése a szónak, de alkalmazása az esetnek a mi gyarló emberi természetünkre. Mert adventtel kezdődik és következik rá az egyházi év, amelyben elénk vetül Jézus élete, életének legfontosabb eseménye: a megváltó kínhalál és annak eredményessége, a húsvéti feltámadás. És mindez miért? Mert mi aluszékonyak, nem törődöm lelkűek vagyunk. Talán minden iránt közömbösek, vagy éppen önzőn csak személyes érdekeinkkel elfoglalva. Isten, emberi törekvéseinkben nem kap helyet. Elvek sem találnak életünkben jelentőséget; nevezetesen, hogy csak embertársaink kapcsolatában válhatunk igazán emberré. Elindulásunkat, célbaérésünket szívesen feledjük. A ma, a hogylét, a fogható köt le teljesen. Igen sok ember önmagának a mércéje.

Vagy nekilendültünk, de ellankadtunk. Isten – felebarát – önkiteljesedés túl nagy erőbefektetést: figyelmet, éberséget, állandó vártánlevést igényelnek. Inkább teszünk egy nagy, hősiest tettet, mint következetesen apróságokat. Pedig az erény kiépítéséhez utóbbi elengedhetetlen. Szóval belefáradunk aprólékos önépítésünkbe.

Az is lehet, hogy nekifeküdtünk az erény útjának s jön a felismerés, hogy Istennek hiánytalanul megfelelni úgysem tudunk, gondoskodását kellően viszonozni nem tudjuk, az ő szentségét el nem érhetjük.

És jön az Egyház a maga évével, elénk tárja a türelmes Jézust és fel-felemlíti kapcsolatunkat övele. Jön az advent, advent idején mint gondos nevelőanya éleszti bennünk az Egyház a vágyat a jóra, nemesre, a szentre, amely megszemélyesedett Jézusban. Mondja: Ő veled fárad, hogy olyan légy, amilyennek Isten elképzelt. Vedd kézbe és tartsd kézben magadat! Nem mindegy! Az eszményt más álmodta meg rólad, s ő mérvadó. Hordjátok le a hegyeket (gőgöt), töltsétek fel a völgyeket (gyávaságot)! El a göröngyössel (ártás), legyen egyenes, sima útta! Nem sikerült eddig? – én megértelek. Ne add föl! Rajta! Kezdjük újra! Krisztus férfikorának teljességéig!

MIM EDE plébános

Lassan véget ér az 1994. esztendő. Számot kell vetnünk. Azt is megkérdezzük magunktól: vajon mi történt a mi plébániánkon a „Család Éve” szempontjából.

Amikor egy évvel ezelőtt terveket szőttünk, eldöntöttük: nem akarunk kampányt csinálni a „Család Éve” leple alatt. Hiszen a plébánia közössége maga is egy nagy család és csakis a kis családokra épülhet. A lelkipásztorkodás mindig is törődött a családokkal. Fontos nekünk, hogy apa-anya-gyerekek együtt imádkozzanak, jöjjenek szentmisére, egy-egy meghitt estén beszélgessenek a szentírásban találhatóokról, Istenről, hitélményeikről. Ezért is örülünk annak, ha pl. a 9 órai diákmisén együtt akar ülni a padban a család. Összetartoznak.

Jó volt látni és meglátogatni a Katolikus Iskola nyári táborát, ahol a gyermekek mellett ott voltak a szülők is. Vagy a Katolikus Óvoda egy-egy félnapos kirándulását, ahol szintén találkozhattunk a felnőttekkel is. Bizonyára nem neheztelt egy hívő sem, amikor február 2-án, Gyertyaszentelő Boldogasszony esti miséjén a fiatal házások elhozták templomunkba kisgyermeküket és

őket is felajánlhattuk Istennek, mint Mária és József a kis Jézust. A családok iránti tisztelet segített abban a törekvésben, hogy összegyűjthessünk Székszárdon is 10-12 házaspárt egy hétvégén egymás iránti szeretetük megújítására november folyamán. Reméljük, hogy szép élményt jelent majd minden résztvevő házaspárnak az év utolsó napjainak egyikén rendezendő Család Ünnepe, mely a Szent Család ünnepéhez csatlakozik. Bíró László kalocsai segédpüspök atyát kértük fel ennek megtartására, mert Ő hazánkban a katolikus püspöki kar részéről a családokért felelős. Ennek a programját még hirdetni fogjuk.

Az itt látható kép pedig a Szent Családot idézi. A sokunk által ismert és szeretett Eckert házaspár első gyermeke megszületett! Ők még nem szentek, de szentségre törekcsenek. Velük és e képpel együtt köszöntünk minden kisgyermekes és gyermeket váró családot egyházközségünkben! Ők a mi reménységeink, hiszen a családokból épül fel az egyházközség és az egész egyház, Isten népe.

FARKAS BÉLA plébános

A KARÁCSONY MONDANIVALÓJA

Pihenés, családi összejövetel, ajándék, béke ez minden és csak ennyi?

Valamit várunk! Közelebb kerülni egymáshoz, örülni felhőtlenül, örülni a kisgyermek örömeinek, az asszony konyhaművészetének, a lefejtett bor zamatának, a szépen kitakarított lakásnak, a feldíszített fának. Észrevehető a második felsorolásban a szeretet megjelenése. Adok a családnak, a másik embernek munkámmal, figyelmességgemmel, szorgalmammal, igyekezétemmel. Ahol a szeretet ott az Isten. Ilyenkor elmúlik az aggodalom, a félelem, a szorongás, felkeressük azt, akit rég nem láttunk, legalább írunk egymásnak vagy küldünk csomagot. Ilymódon közénk költözik az Úr.

Advent a várás, a készülődés. Ha vendéget várunk kitakarítunk, feldíszítjük a lakást. Ha Őt várjuk, lelkünket kell megtisztítani és felkészíteni. A Karácsony az hangulat? Ha csak az lenne akkor kevés lenne. „Aki belőlem táplálkozik – nem szomjúhozik meg. Sokszor írjuk, hogy „kellemes ünnepeket”. Apósom szokta emlegetni mint tanító „kellemes lehet egy jó fürdő, vagy egy kirándulás”... Bol-dog, szép, bensőséges az ennél több, sőt

kegyelemteljes kifejezés megközelíti azt, ami valójában a Karácsony. Különösen szüksége lenne a mai embernek a meditációra. Elrohanunk saját életünk mellett-helyett. Meg kell állnunk egy évfordulón, egy ünnepen és el kell ezen tündönnünk. Kik vagyunk, kit várunk, miért várjuk. Mert várni kell akit szeretünk. A gyermeket is várni kell mert különben nem tudjuk majd őt szeretni. A gyermekvárás is készülődés-tervezgetés. Isten gyermekének a várása is legyen készülődés, vágyakozás. Nem akárcsak jön el hozzánk. A mindenség Ura, aki szeret bennünket. Alig lehet ezt felfogni! Mégis vágyunk egy ilyen tökéletes szeretetre. Úgy látszik az emberi lélek egy olyan darabka, amely ki szeretne egészülni a tökéletesség felé. Mi ez ha nem a belénk oltott szeretet, Istenkeresés.

Olvastam egyszer, hogy egy paradicsomi állapot a Karácsony. Ez lenne a mi világunk, de nem adatik meg. Valami mindenből hiányzik – mondja a költő. Nekünk Te hiányzol Uram. „Miért vagy oly távol és miért oly közel” – halljuk az István a királyban. Karácsonykor úgy érezzük közel van. Mert készülünk, vá-

runk. Olyankor tudunk várni. Miért csak az ünnepen, utána néhány nappal miért nem. Ha semmit nem teszünk a Vendég befogadására talán el sem jön. Mindnyájan tudjuk mekkora csalódás, ha nem jött a vendég. Talán úgy érezte nem várják, jobb ha most távol marad. Két nap után kidobjuk a fenyőfát, megesszük az utolsó süteményt és megint nyugtalanok, idegesek vagyunk „nem történt semmi” „nem is igaz az egész” kavargó bennünk. Pedig itt lehetett volna, milyen jó lett volna. Most már hiába.

Emberek! nem késő. Sohasem késő. Ne adjuk fel. „Sohase mond, hogy mindennek vége” – éneklé Hernádi Judit. Aznap sokan betelefonáltak a rádióba „hogy mi volt ez” kérdezték. Várd a csodát – mondja Judit. Várjuk az igazi Csodát, jöjj el Urunk hozzánk. Öregekhez és fiatalokhoz, szegényekhez és gazdagokhoz, minél több emberhez, „legyetek jók, ha tudtok” szól egy kedves gyermek dal erről. Érezzük? ez már a szeretet.

Szép Karácsonyt, tartós örömmel az új évben is.

Dr. Papp István

Mit jelent számodra a Karácsony?

Fiataljaink az idén azt próbálták megtudni mit jelent az átlagpolgárnak a Karácsony. Kimentek az utcára és megkérdezték a járókelőket. A kérdés csupán ennyi volt: mit jelent a számodra (Ön számára) a Karácsony?

Az eredményen keseregve próbáltunk magyarázkodni magunknak: bizonyára rosszkor, rosszul és rossz helyen kérdeztünk, bizonyára nem találtuk meg az igazi embereket. Nem tudom. Csak remélni merem a többségnek azért a Karácsony ennél jóval több...

Fiatalfiú: Nem jelent számomra semmit. Onnan tudom, hogy karácsony van, hogy a TV-ben ilyenkor karácsonyi műsorokat adnak.

Középkorú hölgy: A szegénységet és a fájdalmat. El kellett adnom a lakásomat, és annak ellenére, hogy két gyermeket felneveltem, egyedül töltöm a karácsonyt.

Egy másik fiatal fiú: Számomra Jézus Krisztus születését jelenti. Szeretném, hogy legalább ekkor békében éljenek az emberek. Bosznia-Hercegovinára gondoltam.

Egy kereskedő: A szeretet ünnepét, a családi összetartozást jelenti. Ilyenkor gyerekek, unokák egyszóval a család szeretetben éli meg e napot.

Egy férfi: Egy szükséges rossz. Ilyenkor megpróbálnak az emberek szimpátiát gyakorolni egymásra, nem túl sok sikerrel.

Egy bajléktalan: A szeretet, a család ünnepét jelenti. Ilyenkor az emberek egy kicsit jobbak egymáshoz. Szerettem ezt az ünnepet, mert ilyenkor a család tagjai is szeretetteljesebben fordulnak egymáshoz. Tudom meglepő, hogy ilyeneket mondok, annak ellenére, hogy hanyagolt külsejű, rongyos, szakállas vagyok.

Egy kislány: A Jézuska megszületését és a sok szép ajándékot a karácsonyfa alatt.

Egy lány: Háziasszonynak rengeteg teendőt és fáradtságot.

Egy idős férfi: Számomra nem jelent semmit, mert én mohamedán vagyok, de úgy látom a kereskedőknek sokat, mert jól megszedik magukat.

Egy cigány asszony: Ilyenkor főzünk, mulatunk, mert karácsony van.

56 éves nyugdíjas: Családi ünnep, az ajándékozás ünnepe. Édesanyám szüle-

tésnapja van szenteste, és az unokámé is.

30 éves rakodó és még sokan mások: Semmit.

Egy munkás: A család anyagilag toporgy, a gyerekeknek meg szélesebb a képe az örömtől.

23 éves tetőfedő: Ünnep és kész. Fehér legyen és kifűjt.

30 éves fuvaros: Sok pénzbe kerül.

Idősebb járókelő: Szent ünnep, mert együtt van a család.

33 éves gépkocsivezető: Jézus születése, igaz? Én otthon TV-zek.

40 éves alkalmi munkás: Jót zabálok, iszom, alszom.

Alkalmi munkás: El kell mennem fát lopni.

40 éves villanyszerelő: Ünnepet, mert összejön a család.

– Miért jönnek össze?

– Mert ünnep van.

25 éves alkalmi munkás: Akinek van családja, annak a szeretet ünnepe. Nekem hétköznap az is.

43 éves munkanélküli: Nélkülözést, mert csak műanyag karácsonyfánk lesz, és a fa alja üresen marad.

50 éves gépkezelő: Jönnek az unokák, és végignézik a szekrényeket, hogy mit dugtam el bennük.

43 éves értelmiségi: Az ajándékozás örömeinek kényszer szülte hiányát.

Gyűjtötték: Mónika, Ida, Tibor, Krisztián, Józsi, Feri

K Ö V E S S E N G E M !

Jézus fent említett szavait adva mottóul az ifjúsági csoport november 26-án reggeltől-estig tartó adventi lelki napot szervezett a Wosinsky Mór Közösségi Házban.

Reggel fél kilenckor kezdtünk gyülekezni, és rögtön nekiláttunk a testi táplálék elkészítéséhez, ugyanis ez a mi dolgunk volt. Míg a lelki táplálékot a napot vezető atyák készítették elő. Fél tízig nagy vidámsággal készülődtünk, sok-sok beszélgetéssel, nyüzsgéssel, mivel tudtuk, hogy tíz órától szilencium lesz, azaz nem szólhatunk egymáshoz, csak a Mennyei Atyánkhoz.

Fél tízkor „elkezdjük a napot”. Először a zsolozsmából Laudes-t mondtunk fiúklányok egymásnak felelgetve, de a zsolotárók között egy-egy taize-i éneket is énekelünk. A reggeli dicséret után tíz órától Oszkár atyával elmélgedtünk a Máté evangéliumban található búza-konkoly példabeszédéről (Mt 13,24-43.). Hogy az elmélgedésnek gyümölcse legyen, három dolgot szögeztünk le:

– meg akarunk változni

– meg tudunk változni, mivel Istennel minden lehetséges,

– meg fogunk változni, azaz hisszük, hogy a Szentlélek vezetésével a lelki nap sikeres lesz.

Ezután belehelyeztük magunkat a példabeszédbe: mi vagyunk Isten magvetése. Az Atya szántóföldjén vagyunk, amely az ígéret földje lehet. Süt ránk a Nap, Jézus Krisztus; esik ránk az eső, Isten szava; fúj minket a szél, a Szentlélek, mint ahogy a búzát is süti a Nap, fújja a szél, és öntözi az eső. Nincs más dolgunk, mint a jó búzának: magunkba kell szívni a tápanyagot, és növekednünk kell, harcolni a konkollyal, azaz a Sátánnal. Az atya félórás elmélgédése után ki-ki elvonult és teljes csendben gondolkodott, medítált a hallottakról, figyelt Jézus szavára, és a Szentlélek sugallataira. 11 órakor Attila atya vezetésével a Közösségi Ház kápolnájában tartottunk szentségimádást az Oltárszentség előtt. A rendhagyó szentségimádás a bizalom, hit, remény hármasa köré épült.

Délben megebédeltünk. Ebéd után ki-

sétáltunk a Remetére. A kápolnában megtanultunk egy adventi éneket, melyet péntek esténként szeretnénk énekelni. Az énektanulás után volt egy kis szabadidőnk, ezt felhasználtuk egy kis mozgásra – fociztunk egy kicsit.

Miután visszaértünk, akkor következett a nap fénypontja a szentmise, melyet három lelkipásztorunk együtt mutatott be a Közösségi Ház nagytermében. Hálát adtunk mindazért, amit ezen a napon kaptunk, és a szentmisével megújítottuk igénkét Jézus hívó szavára.

Szentmise után az éhesebbeket agapéra hívtuk. Öt óráig együtt énekelünk, majd a kápolnában vesperást mondtunk. A nap végén a takarítás következett, majd többen átmentünk a hat órasi esti misére. Mise után mégegyszer összegyűltünk a nagyteremben, és ki meddig tudott maradt, játszott, énekel a közösséggel.

A nap folyamán többször megtapasztalhattuk Jézus hívását, melyet azóta is szívünkbe sűg: Jöjj, kövess engem!

Szép Attila

Bemutalkozik...

NEOKATEKUMEN KÖZÖSSÉG

Két éve alakult meg plébániánkon az első neokatekumen közösség. Mit jelent a neovulgátus? Az őskeresztények voltak a katekumenek, vagyis hittanulók, akik közvetlenül az apostoloktól hallották az evangéliumot, az örömhírt, hogy az út, amelyre léptek, maga Jézus Krisztus, akinek nevében megkeresztelkedtek. A neokatekumenalis, azaz újhittanuló út bevezetés a keresztségbe, a felnőtt hitre, melyet a plébániákon belül, kis közösségekben élnek meg a testvérek. Valójában azokat a hitre vezető szakaszokat járják újra, mely az ősegyház gyakorlata volt. A nem megkeresztelt felnőttek ma is ezt az utat járják, ha be akarnak lépni az egyházba.

Az első neokatekumenalis közösségek világszerte közel 25 éve alakultak a II. Vatikáni zsinat szellemének hatására. Hazánkban 11 éve alakult az első közösség, melynek létrehozásában vezető szerepe volt Kozma atyának, aki, mint tudjuk a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Országos Vezetője. A közösségeket különböző korú, társadalmi helyzetű, gondolkodásmódú, műveltségi fokú emberek alkotják. Ők egységben egyházmegyéjük püspökével akarják saját keresztségüket újra felfedezni és megélni. A közösség elnök-vezetője a mindenkori plébános. A cél az embereket a hit gazdagságának felfedezésére vezetni. Ez a Jézus Krisztussal való találkozásban valószínűleg, aki az élet és a halál ura, aki legyőzte a halált, mert Isten feltámasztotta Őt,

hogy általa az ember új életbe léphessen. Ez az út felnőtteknek és 14 éven felüli fiataloknak egyaránt szóló katekézissel kezdődik, melyet olyan egyszerű emberekből álló katekéták csoportja alkot, akik ezen az úton már konkrét tapasztalatokat szereztek saját plébániájukon.

Útunk három szilárd alapon nyugszik. Az Ige, az Eucharisztia és a Közösség. Megalakulásunk óta hetenként kétszer találkozunk a plébánián. Egyik találkozásunk az Ige liturgiája, ahol egyre jobban tapasztaljuk, hogy az Ige beavatkozik az életünkbe. Érezzük, hogyan tudjuk a Szentírás szavait tettekre váltani saját életünkben és példamutatásunkkal így részt tudunk venni az újraevangelizációban. Szombat esti eucharisziánk a plébánián teljes értékű szentmise. Idézi az őskeresztények asztalközösségét, kenyértörését, magunk sütötte kovásztalan kenyérről. Ez még fogékonyabbá tesz bennünket templomi szentmiséink keresztségimádásának átélésére. Mindezeket egy kis közösségben átélve elérjük azt is, hogy embertársaink arról ismerjenek meg minket, hogy szeretjük egymást és egy szív, egy lélek vagyunk, mint az őskeresztények.

Minden remény megvan rá, hogy a nagybajtban ismét indul katekézis. Hirdetni fogják a templomban. Annak végighallgatása után lehet igent mondani erre az útra való lépésre.

Dr. Saárossy Józsefné

JUHÁSZ GYULA

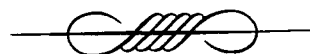
KARÁCSONY FELÉ

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.

A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Behegesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorúan nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk
rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Újvárosi Római Katolikus Társaskör programja

1994. december

17. szombat 18 óra

Újbor kóstoló batyubontással

18. vasárnap 15 óra

A GYIVI-ben élő kisgyermek részére karácsonyi ünnepség a Német Nemzetiségi Egyesület rendezésében.

Műsort ad az újvárosi Cserkészcsapat

18. vasárnap 17 óra

Idősek karácsonya teával, műsorral a Társaskör és a Cserkészcsapat rendezésében.

23. Péntek 16 óra

Cserkész karácsony a Csapatotthonban

28. szerda 18 óra

Ádám, Éva, István, János közös névnap batyusból

31. szombat 20 órától

Szilveszter esti rendezvény a Nemzetiségi Egyesület rendezésében (Belépődíjas rendezvény!)

1995. január

Minden kedden este 18-19.30-ig Énekkari próba

12. csütörtök 18 óra

Lelki nap

14. szombat 18 óra

Pótszilveszter batyubontással a Társaskör és a Német Nemzetiségi Egyesület rendezésében.

23. hétfő

Egésznapos jubileumi találkozó Klézli János rendezésében.

1995. február

9. csütörtök

Lelki nap

12. vasárnap 18.30 óra

Társaskör évi rendes közgyűlése.

18. szombat

Farsangi bál a Társaskör és a Német Nemzetiségi Egyesület közös rendezésében.

1995. március

1. szerda

Lelki nap

15. szerda 17 óra

Újvárosi borverseny

18. szombat 18 óra

Sándor, József közös névnap batyubontással!

Állandó program a szerdai asszonytorna

Tarjányi Ágoston vil. elnök

Tarjányi Béla közigazgató

Belvárosi Plébánia évvégi időtáblázata

1994. december

16-18. péntektől vasárnapig

TRIDUUM. A lelki gyakorlatok beszédek Kispál György sárbogárdi plébános tartja.

20. kedd 19 óra

Karácsonyi műsor (a város iskolásaival)

21. szerda 17 óra

Katolikus Iskola karácsonya a Wosinsky Közösségi Házban

24. szombat 16 óra

Pásztorjáték szentmisével

23 óra

Zenés áhitat

24 óra

Éjféle szentmise

25. vasárnap

KARÁCSONY napja - szentmisék ünnepi rendben

26. hétfő 9 óra

A szentmisén német pásztorjáték

16 óra

Sillye - MÁRIA oratórium

December utolsó napjában (29-30 vagy 31-én)

Délután CSALÁDOK ÜNNEPLÉSE

16 óra

Wosinsky Közösségi Házban „találkozó”

18 óra

Bíró László kalocsai s. püspök mond szentmisét és szentbeszédet (Család Év bezárása - püspöki ajándék pásztorbot átadása)

31. szombat 18 óra

Szilveszteri Hálaadó szentmise (évvégi beszámoló)

Twelloi (Hollandia) barátaink karácsonyi levelükben elpanaszolták; náluk jelentkezik egy olyan gond, hogy a Karácsony Jézuskája, és a Mikulás valamilyen közös „télapó”-figurává olvad össze. Ők a német „Weihnachtsmannal” azonosították ezt a személyt. Mím plébános úr választott nekik, ezt a választ ismertettük mi is.

Válaszlevél

Egy hozzám jutott írásban azzal az aggodalommal találkoztam, hogy az emberek egybeveszik a Mikulást és a Jézuskát Weihnachtsmann (Télapó) címen.

A kettőben közös, hogy mindegyike segítőkész, adakozó, együttérző; tele van igazságérzettel és könyörülettel; szolgálata csodamódra történik.

Eltérő a kettőnél, hogy Szent Miklós, a keleti egyháznak jeles szentje, volt myrai püspök, Jézustól tanult, Jézus lelkületét vette át és őt követte. Úgy élt mint ember az emberek között, ahogyan Jézus, az Isten Fia, élt évszázadokkal előtte.

De ha megérte volna, hogy összetévesztik Jézussal, úgy viselkedett volna, mint Pál és Barnabás apostolok, akiket a lisztriaiak isteneknek néztek a béna meggyógyítása miatt és készültek áldozatot bemutatni nekik.

Ők pedig ruhájukat szaggatták és fájdalmasan mondták: Mit csináltak, emberek! Gyarló halandók vagyunk, mint ti is. Az evangéliumot szeretnénk meghozni nektek... (Csel 14, 8-)

Karácsonykor Jézus születését ünnepeljük; vagyis arra emlékezünk, hogy Isten megszületett Fiát ajándékozta az emberiségnek. És miért ne legyen több ünnepünk? December 6-án Szent Miklóst, a nagy jótékonykodót ünnepeljük, aki példájával azt mondja: kövessetek, mint én Krisztust!

Mím Ede plébános

